dobně ustanovení § 62 ob. ř. vol., dle kterého nevykoná-li volbu náměstků starosty skupina k tomu oprávněná, dojde k volbě z plena sboru.

Č. 5711.

Samospráva obecní: * Návrh na náhradu hmotné újmy podle § 10 novely k obec. zříz. č. 76/1919 přísluší i starostovi obce.

(Nález ze dne 28. května 1926 č. 9626/25).

Prejudikatura: Boh. 755 a 4187 adm.

Věc: Karel H. v Č. proti zemskému správnímu výboru v Praze o náhradu újmy způsobené ztrátou času výkonem funkce starostenské.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: St-l, býv. starosta obce Č., podal dne 15. ledna 1924 na obec žádost, aby mu podle § 10 zák. ze 7. února 1919 č. 76 Sb. dodatečně nahrazena byla hmotná ztráta, kterou následkem výkonu starostenské funkce v letech 1919—1923 utrpěl ve svém povolání jako strojmistr stát. drah na vedlejších příjmech podle potvrzení správy výtopny stát. drah úhrnem 17.064 Kč po srážce vyplaceného mu starostenského paušálu částkou 12.819 Kč. Ob. zast. žádost tu zamítlo, a stejně rozhodl nař. rozhodnutím v cestě instanční zsv. Žal. úřad stojí na stanovisku, že § 10 novely k obec. zříz. č. 76/1919 na újmu vzniklou ob. starostovi výkonem úřadu starostenského se nevztahuje. Pro starostu platí pouze ustanovení odst. 2. § 25 ob. zříz., které v jeho prospěch stanoví výjimku ze zásady odst. 1. tohoto paragrafu a předpisem § 10 novely dotčeno nebylo. Podle § 25/2 ob. zříz. starosta nároku na odměnu nemá; přiznání odměny ponecháno jest vůli obce, a odepře-li obec odměnu poskytnouti, nemůže tato starostovi v cestě instanční býti přiznána.

Uvažuje o stížnosti neuznal nss názor žal. úřadu správným.

§ 25 česk. ob. zříz. shodně s § 24 mor. a slez. ob. zříz. dávají sice každému zastupiteli obce nárok na náhradu hotových výloh spojených s vykonáváním jeho funkce, jinak stanoví však v odst. 1 zásadu, že údové zastupitelstva jsou povinni vykonávati svůj úřad zdarma, a v odst. 2. připouštějí z této zásady výjimku jenom potud, že dovolují ob. zastupitelstvu, aby ob. starostovi po čas jeho úřadování poskytlo nějakou náhradu. § 10 novely k ob. zříz. ze 7. února 1919 č. 76 Sb. vzhledem ke změnám, které důsledkem zavedení nového vol. řádu bylo očekávati v sociální struktuře zastupitelstev ob., modifikoval zmíněnou zásadu, stanoviv, že členové ob. zast., rad a komisí, kteří ztrátou času při výkonu těchto svých funkcí, vyjímajíc schůze ob. zast., by trpěli hmotnou újmu, mají nárok na náhradu, a to dietami, které se schválením vyššího správního úřadu určí ob. zastupitelstvo. K nároku členů zastupitelstva na náhradu hotových výloh dle § 25 resp. 24 odst. 3 ob. zříz. přistupuje tedy nyní další nárok na náhradu hmotné újmy ztrátou času podle § 10 cit. novely.

Ustanovení posléze zmíněné dává tento nárok »členům ob. zastupitelstev, rad a komisí« beze všeho rozdílu. Členem zastupitelstva resp. rady ob. jest však také docela nepochybně ob. starosta (srovn. §§ 9 odst. 3., § 60 odst. 1 vol. řádu »starosta obce, jeho náměstky a ostatní členy ob. rady«). Není proto možno — když zákon sám výslovně tak nečiní — stavěti starostu obce mimo okruh »členů zastupitelstva, rad a komisí«

ve smyslu § 10/1 novely a odepírati mu nárok na náhradu hmotné újmy, kterou zde zákon dává jim zcela všeobecně. Není pro takový výklad také žádného vnitřního důvodu. Právě u starosty obce, který z funkcionářů obecních je svým úřadem nejvíce zaneprázdněn, je nárok na náhradu nejvíce opodstatněn a nelze také předpokládati, že zákonodárce chtěl snad převzetí právě této funkce příslušníkům oněch vrstev sociálních, k vůli nimž náhradní nároky dle § 10 novely založil, ztížiti.

Názor žal. úřadu, že § 10 novely č. 76/1919 na starostu obce se nevztahuje, a že tedy starostovi ob. na náhradu hmotné újmy způsobené jemu ztrátou času při výkonu funkce starostenské dle cit. předpisu nárok nepřísluší, není se zákonem ve shodě, pročež bylo nař. rozhodnutí v základě § 7 zák. o ss zrušiti.

Otázkou, je-li snad přípustno, aby ob. zastupitelstvo starostovi vedle náhrady hmotné újmy podle § 10 novely, na niž tento má nárok, poskytlo podle § 25 odst. 2. česk. ob. zřízení z dobré vůle ještě jinou »náhradu«, neměl nss vzhledem k stanovisku zaujatému žal. úřadem podnětu se zabývati. A rovněž nemohl nss řešiti otázku, zda v konkretním daném případě nárok st-lův, vyvozovaný z § 10 novely, nebyl snad modifikován nebo konsumován náhradou, kterou mu podle § 25/2 česk. ob. zříz. svého času povolilo ob. zast., poněvadž ani tato otázka nebyla žal. úřadem řešena.

Č. 5712.

Honební právo (Morava): * Ani obecní honební výbor, ani dosavadní nájemce honitby nemohou jako vadu řízení důvodně vytýkati, že rozhodnutí politického úřadu, jímž prodloužení dosavadního nájemního poměru podle § 29 mor. hon. zák. bylo odepřeno, není opatřeno důvody.

(Nález ze dne 28. května 1926 č. 10.023/25).

Věc: Jan V. a obecní honební výbor v K. proti zemské politické správě v Brně o prodloužení pronájmu obecní honitby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 15. září 1924 požádal Jan V., dosavadní nájemce ob. honitby k-ské, honební výbor, aby mu nájem prodloužen byl i na příští období 1925/1930. Ob. hon. výbor usnesl se 9. října 1924 přistoupiti na žádané prodloužení nájmu a předložil věc osp-é ke schválení. Když několik občanů podalo námitky, v nichž poukazováno na to, že smluvené nájemné 200 Kč je příliš nízké, zamítla osp výměrem ze 4. listopadu 1924 žádost z důvodu, že několik majitelů pozemků v obci požádalo o zařízení veř. dražby honitby, kterou se docílí vyššího nájemného. Odvolání jednak ob. hon. výboru, jednak Jana V., byla rozhodnutím zsp-é z 15. ledna 1925 zamítnuta, poněvadž podle § 8 odst. 1 hon. zák. má obecní honitba pronajata býti z pravidla veř. dražbou, § 29 pak, jež ze zásady té stanoví výjimku, ponechává schválení prodloužení nájemní smlouvy volnému uvážení polit. úřadu a nedává ani dosavadnímu nájemci ani ob. hon. výboru na toto prodloužení právního nároku.

O stížnosti, naříkající rozhodnutí to pro vadné řízení, nss uvážil: